

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ

Προς Γαλάτας 2, 16 – 20

Αρχαίο Κείμενο

16 Ἀδελφοί, εἰδοῦτες ὅτι οὐ δικαιουῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἔαν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. 17 Ἐἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὗρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ ἴενοίῃ. 18 Ἐἰ ἴαρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομᾶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. 19 Ἐἴω ἴαρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα θεῶ ζήσω. 20 Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἔω, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῆ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ ἀπαψάντος με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Μετάφραση

16 Αδελφοί, ξέρουμε πως ο άνθρωπος δεν μπορεί να σωθεί με την τήρηση των διατάξεων του νόμου. Αυτό θα γίνει μόνο με την πίστη στον Ιησού Χριστό. Γι' αυτό κι εμείς πιστέψαμε στον Ιησού Χριστό, για να δικαιωθούμε με την πίστη στο Χριστό κι όχι με την τήρηση του νόμου· γιατί με τα έργα του νόμου δεν θα σωθεί κανένας άνθρωπος. 17 Αν όμως, ζητώντας να σωθούμε από το Χριστό, βρεθήκαμε και είμαστε κι εμείς αμαρτωλοί όπως οι εθνικοί, σημαίνει τάχα πως ο Χριστός οδηγεί στην αμαρτία; Όχι βέβαια! 18 Γιατί, αν ό,τι γκρέμισα το ξανακτίζω, είναι σαν να ομολογώ πως έκανα λάθος όταν το γκρέμιζα. 19 Κι αληθινά, με κριτήριο το νόμο, έχω πεθάνει για τη θρησκεία του νόμου, για να βρω τη ζωή κοντά στο Θεό. Έχω πεθάνει στο σταυρό μαζί με το Χριστό. 20 Και δε ζω πια εγώ, αλλά ζει στο πρόσωπό μου ο Χριστός. Κι η τωρινή σωματική μου ζωή είναι ζωή βασισμένη στην πίστη μου στον Υιό του Θεού, που με αγάπησε και πέθανε εκούσια για χάρη μου.

Λόγοι σοφίας και χάριτος Αγίου Παϊσίου Αγιορείτου

Η μνήμη θανάτου ας κοιμηθεί και ας ξυπνήσει μαζί σου, καθώς και η μονολόγιστη ευχή του Ιησού. Καμιά βοήθεια δεν θα βρεις στον ύπνο ανώτερη από αυτά.

Δεν είναι δυνατόν, είπε κάποιος από τους Πατέρες, δεν είναι δυνατόν να περάσουμε με ευλάβεια την σημερινή ημέρα, εάν δεν την λογαριάσουμε σαν την τελευταία ημέρα της ζωής μας.

Ο Χριστός ενίκησε τον θάνατον. Τον επάτησε και τον κατήργησε. Έτσι όταν πεθάνουμε εμείς οι Χριστιανοί, πεθαίνουμε με την βεβαιότητα της αναστάσεώς μας. Χάρις εις τον Χριστό, που είναι η απαρχή των κεκοιμημένων με την Ανάσταση Του.

Όποιος αποφασίσει τον θάνατο δεν φοβάται τίποτε.

Όποιος δεν φοβάται τον θάνατο, τον φοβάται ο θάνατος.

Αυτή η ζωή δεν είναι για βόλεμα. Θα πεθάνουμε που θα πεθάνουμε, τουλάχιστο να πεθάνουμε σωστά.

Κάτω από την πλάκα του τάφου είναι κρυμμένο το κλειδί της αιωνιότητας.

Αληθής απόδειξις εκείνων που με όλη τους την καρδιά συναισθάνονται και ενθυμούνται τον θάνατο είναι η θεληματική απροσπάθεια (δηλαδή η απαλλαγή από την προσπάθεια, που είναι η μετά πάθους προσκόλλησις, η δέσμευσις του συναισθήματος σε κάτι) προς κάθε κτίσμα και η τελεία απάρνησις του ιδίου θελήματος.

Αρχαίο Κείμενο

26 Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, (ἧς ἐστὶν ἀντίπερα τῆς Γαλιλαίας) 27 ὑπὸνίησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. 28 ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράζας προσέειπεν αὐτῷ καὶ φωνῆ μετ' αὐτῶν εἶπε· τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, υἱέ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. 29 παρηύειλε ἅρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. πολλοῖς ἅρ χρόνοις συνηρώακει αὐτόν, καὶ ἔδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. 30 ἐσηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί σοί ἐστὶν ὄνομα; ὁ δὲ εἶπε· λελεῶν· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν. 31 καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. 32 ἦν δὲ ἐκεῖ ἀτέλῃ χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. 33 ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καὶ ὤρμησεν ἡ ἀτέλῃ κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεωνίη. 34 ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ τελένημένον ἔφυγον, καὶ ἀπαύειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. 35 ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ τετόνος, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὖρον καθήμενον τὸν ἀνθρώπον, ἃς οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. 36 ἀπαύειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. 37 καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μετ' αὐτῶν συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. 38 ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἃς οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· 39 ὑπόστρεψε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηλοῦ ὅσα ἐποίησέν σοι ὁ θεός. καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Μετάφραση

26 Εκείνο τον καιρό, καθώς έφτασε ο Ιησούς στην περιοχή των Γαδαρηνών, (που βρίσκεται στην απέναντι όχθη από τη Γαλιλαία) 27 τον συνάντησε κάποιος άνδρας από την πόλη, που είχε μέσα του δαιμόνια από πολύν καιρό. Ρούχο δεν ντυνόταν ούτε έμενε σε σπίτι, αλλά ζούσε στα μνήματα. 28 Όταν είδε τον Ιησού, έβγαλε μια κραυγή, έπεσε στα πόδια του και με δυνατή φωνή του είπε: «Τι δουλειά έχεις εσύ μ' εμένα Ιησού, Υιέ του Θεού του Υψίστου; Σε παρακαλώ μη με βασανίσεις». 29 Αυτά τα είπε, γιατί ο Ιησούς είχε διατάξει το δαιμονικό πνεύμα να βγει από τον άνθρωπο. Από πολλά χρόνια τον είχε στην εξουσία του, και για να τον συγκρατήσουν τον έδεσαν με αλυσίδες και του έβαζαν σιδερένια δεσμὰ στα πόδια. Εκείνος όμως έσπαξε τα δεσμὰ, και το δαιμόνιο τον οδηγούσε στις ερημίες. 30 Ο Ιησούς τον ρώτησε: «Ποιο είναι το όνομά σου;» Εκείνος απάντησε: «Λεγεών»· γιατί είχαν μπει μέσα του πολλά δαιμόνια. 31 Τον παρακαλούσαν λοιπόν να μην τα διατάξει να πάνε στην άβυσσο. 32 Εκεί κοντά ήταν ένα κοπάδι από πολλούς χοίρους που έβοσκαν στο βουνό, και τα δαιμόνια παρακαλούσαν τον Ιησού να τους επιτρέψει να μπουν στους χοίρους, και τους το επέτρεψε. 33 Βγήκαν, λοιπόν, τα δαιμόνια από τον άνθρωπο και μπήκαν στους χοίρους. Το κοπάδι όρμησε προς τον γκρεμό και πνίγηκε στη λίμνη. 34 Μόλις οι βοσκοί είδαν τι έγινε, έφυγαν και το είπαν στην πόλη και στην ύπαιθρο. 35 Βγήκαν οι άνθρωποι να δουν τι έγινε και ήρθαν κοντά στον Ιησού. Βρήκαν τον άνθρωπο από τον οποίο βγήκαν τα δαιμόνια να κάθεται δίπλα στον Ιησού, να φοράει ρούχα και να φέρεται λογικά, και φοβήθηκαν. 36 Όσοι είχαν δει τι είχε γίνει, τους είπαν για το πώς ο δαιμονισμένος σώθηκε. 37 Τότε όλο το πλήθος από την περιοχή των Γαδάρων παρακαλούσαν τον Ιησού να φύγει από κοντά τους, γιατί τους έπιασε μεγάλος φόβος. Εκείνος μπήκε στο πλοιάριο για να γυρίσει πίσω. 38 Ο άνθρωπος από τον οποίο είχαν βγει τα δαιμόνια τον παρακαλούσε να τον πάρει μαζί του. Ο Ιησούς όμως του είπε να φύγει, με τα παρακάτω λόγια: 39 «Γύρισε στο σπίτι σου και διηγήσου όσα έκανε σ' εμένα ο Θεός». Κι έφυγε διαλαλώντας σ' όλη την πόλη όσα έκανε σ' αυτόν ο Ιησούς.